

יהדות באהבה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

בהוצאת
מכון מאיר

ע"ש אליעזר מאיר ליפשיץ הי"ד

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

הדלקת נרות: י-ם 18:20 ת"א 18:38 חיפה 18:30
מוצאי שבת: י-ם 19:35 ת"א 19:37 חיפה 19:37

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

שלא חיסר בעולמו כלום

"היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאים פרח אומר: 'ברוך אתה ד' אלוהינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם' (ש"י"ע אור"ח רכו). ולכאורה נשאלת השאלה האם אמנם לא חיסר בעולמו כלום? האם כל הבריות טובות? הרי אנו רואים בחוש הרבה חסרונות בעצמנו ומסביבנו. וישנן גם בריות שאינן כל כך טובות, אם אלו חיות טורפות, או בני אדם המתנהגים כחיות, אלא שבמבט שטחי ורגעי עולמנו נראה מלא חסרונות ונראה כאילו הקב"ה ברא עולם שיש בו חסרונות וגם בריות רעות ח"ו. אבל אם נעמיק להתבונן בעולמו של הקב"ה ואם נזכה וניטיב את מחשבותינו דיבורינו ומעשינו, ונלך בדרכי השי"ת "הטוב והמיטיב לכל" - נגלה שבאמת הכל לטובה "וכל מאן דעביד רחמנא לטב עביד", נגלה שמתוך החושך מתגלה האור, והטוב מתברר מתוך הרע לכאורה. ובאמת כבודו של הקב"ה מלא עולם ומהו כבודו? טוב יצר כבוד לשמו. אותם העצים שחלקם היה בחורף בשלכת ונראו כמתים - הנה הם מלבלבים ופורחים ובהמשך יעשו פירות מתוקים. ובאמת לא חיסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות ואילנות טובים ליהנות בהם בני אדם. ואנו צריכים לפתוח את העין הטובה בשביל לראות זאת.

נכון לעכשיו, אחרי אלפיים שנות גלות אשר בהם עם ישראל היה משול לעץ העומד בשלכת, סוף סוף אנו קמים לתחייה. העץ הלאומי מתחיל ללבלב ולפרוח. היהודים שבים הביתה, הארץ מתפתחת בצעדי ענק ורובבות יהודים שבים לשורשים. אמנם עדיין לא הגענו לשאי הפריחה אבל אפשר כבר להתבונן ולהבחין כיצד "לא חסר הקב"ה בעולמו כלום". ולא ירחק היום וגם נראה את הפירות המתקנים היוצאים מן הפרחים, דהיינו נראה את האומה הישראלית כולה בפריחתה ובשלמותה בארצה - שהיא בבחינת "בריות טובות ואילנות טובים", וכשם שהבריות הטובות והאילנות הטובים נבראו ליהנות בהם בני אדם, כך גם האומה הישראלית נוצרה ונבראה להוסיף ולהרבות טוב ואור לאנושות ולעולם כולו. וכשם שנגאלו בניסן, כך אנו עתידים להיגאל בניסן במהרה בימינו אמן.

בציפייה לישועה השלמה

ז' חנוכה תשפ"ב

מהי הדרך לדעת את ה'?

הרב ראובן פיירמן | 2

נגעי הדעת

זהירות מדעות משובשות

הרב יורם אליהו | 3

קץ הגלות

האם הגאולה תליה בתשובה?

הרב דוד לנדאו | 4

כנגד ארבעה בנים דיברה תורה

הרב יונה גידמן | 6

"התשובות של הציונות החילונית
שהכרתי כבר לא הספיקו"

ראיון עם מוטי קרפל

אבנר שאקי | 5

לא לו "שאינם יודעים לשאול"
אנו פותחים פתחי תשובה מאהבה
"את פתח לו"

תרומות קמחא דפסחא

בטלפון 02-6461328 IX באתר meirtv.com

יהדות באהבה
מכון מאיר

צילום: מכון מאיר

מהי הדרך לדעת את ה'?

נדברים אמונה

הרב ראובן פיינמן ר"מ במכון מאיר

לעבודת ה' שלנו יש שתי 'כנפיים', שבעזרתן היא עולה למעלה, כלומר נעשית מקובלת ורצויה לפני ה'. הכנפיים הן אהבת ה' ויראת ה'. והנה חכמי ישראל מלמדים אותנו שלא ניתן להיות אוהב ה' וירא שמים בצורה 'טבעית', ופשוטה, בלי לדעת את ה' היטב. במסכת אבות למדנו שאדם בור אינו יכול להיות ירא חטא. ומהרמב"ם למדנו שגודל אהבת ה' תלוי בשאלה האם וכמה אני יודע את ה': "אינו אוהב (את) הקב"ה אלא בדעת שידעוהו ועל פי הדעה תהיה האהבה, אם מעט, מעט, ואם הרבה, הרבה" (הל' תשובה י). אהבת ה' של אדם פשוט, היא אהבה פשוטה ובסיסית לעומת יהודי משכיל ומעמיק היודע את בוראו ומכירו, שגם אהבתו גדולה, עשירה, ועמוקה בהתאם. אם כן מהי הדרך לדעת את ה'? גם על כך יש לנו תשובה מפורשת על ידי חז"ל "רצונך להכיר את מי שאמר והיה העולם? למוד הגדה" (ספרי דברים מט). לימוד האגדה, כלומר חלקי התורה שאינם הלכתיים אלא מחשבתיים, הוא שורש לימודי האמונות והדעות, היראה, המידות והמוסר. הרב קוק, שעסק רבות בלימודי האגדה והאמונה, חוזר פעם אחר פעם בדבריו על כך שלימוד האמונה צריך להיעשות לא רק לעיתים תדירות, אלא ממש כל יום ויום. זוהי הדרך לקנות את אהבת ה' ויראתו: "לפיכך צריך האדם ליחד עצמו להבין ולהשכיל בחכמות ותבונות המודיעים לו את קונו כפי כח שיש באדם להבין ולהשיג" (רמב"ם שם). הנהוג כך, כל עבודת ה' שלו הופכת להיות בעלת איכות מיוחדת ונעלית, והיא עולה בעזרת 'כנפיה' להיות מקובלת ומרוצה לפני ה'.

נפש בריאה בגוף בריא יחד אוקראינים ורוסים

עם סיום זמן חורף במכון מאיר התקיים יום ספורט בו גילו תלמידינו כושר וכשרון מיוחד. בקבוצה של דוברי רוסית התאחדו אוקראינים ורוסים יחד, והתוצאה שניצחו במשיכת חבל את הישראלים... הרב ביגון הביא מדברי הראי"ה על חשיבות ההתעמלות שמחזקת לא רק את המתעמלים אלא את האומה כולה, "נפש בריאה בגוף בריא זה עניין ללאום כולו".

מהנעשה במכון מאיר

אנו צחים כשלג?

אורות הפרשה

הרב חגי לונדן ר"מ במכון מאיר

פרשת תזריע עוסקת בדינו של המצורע. סימני הצרעת בגוף הן בהרות לבנות. כתמים לבנים שישנם דיונים במסכת נגעים מהו הגוון של הלבן שמבטא צרעת. הצרעת כידוע נגרמת עקב לשון הרע. לשון הרע הוא תוצר מחשבה שאני לבן, אני צח כשלג. אני מושלם. הבעיות הן רק אצל אחרים ולכן צריך לבקר אותם ולדבר עליהם לשון הרע. אדם כזה מוצא את עצמו 'מחוץ למחנה', מחוץ למכנה המשותף. מוצא את עצמו בסופו של דבר בבדידות לא מזהרת. לעומת זאת, עוד זמן קצר נשב כולנו בליל הסדר. עניינו של ליל הסדר הוא האחדות. את קרבן הפסח אוכלים 'חבורות חבורות'. אוכלים את הקרבן שלם ('עצם לא תשברו בו'), צלי אש שמגבש ומכווץ את הברש (לעומת בישול שמרכך ומפזר). בליל הסדר אנו גם עוסקים בדיבור אולם לא דיבור מפריד אלא מחבר. פסח הוא 'פה-סח'. לסוח בין עולמות שונים, בין דורות שונים ולהתחבר יחדיו.

לדבר תורה שבועי מצולם ומשוכתב מהרב לונדן - ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) למספר 0545753771

אבל הבטחנו לעצמנו

הרב ליאור אנגלמן

היא מסרבת ללכת מאיתנו, הקורונה, אולי לא הקשבנו לה נכון. כלומר, בהתחלה היתה מעין אופוריה כזאת בצד הסיטו. שמחנו על ההזדמנות לעצור הכול, להתבודד, לבחון מחדש, לא סתם לבחון, ממש להתחדש. גילינו את המשפחה מחדש, את קסם ההיות ביחד. פתאום צעק לנו המחיר שאנחנו משלמים על שעות ארוכות מחוץ לבית, איך הקשר עם הילדים נדחק לו לקרן זוית, לפעמים גם הזוגי. והבטחנו לעצמנו להפיק את הלקח, להניח רגל על הבלמים, לזכור מה עיקר ומה טפל. זה בלט במיוחד בחתונות. פתאום נזכרנו ששבע מאות איש שאוכלים מנות יוקרה זה לא באמת שמח, פתאום גילינו את קסם הצניעות. חתונות בעשרה היו אמנם קצת קשוחות בשבילנו אבל כשראינו שכמה עשרות יכולים לשמח כמו מאות, הבטחנו לעצמנו שככה יימשך, כי ככה בעצם רצינו כל הזמן ולא העזנו לבקש. ופתאום הותר הרסן והתנפלו על האולמות כאילו אין מחו, והמחירים נסקו לשמיים, והבטחות הצניעות נעלמו אי שם בין שמלה יוקרתית לתזמורת הכי שווה בעיר. ועדיין מסכות בכל פינה, ועדיין תזכורת כמה שברירי הקיום שלנו, ועדיין הזדמנות להתחדש, ממש כמו שהבטחנו לעצמנו לא מזמן. בסך הכול שנתיים.

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי?
איתנו אתם יכולים!

הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
הדרכת מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים
דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

הפיקוח מימון: רחובות, קום רפוס ודפוס
איסוף וגיטוף מוצרים בגיליון
לפי הזמנה. הידוק בסיכות
הכנסת אינטרנטים לעלויות

לפרטים: 052-8908518
0528908518@gmail.com

נגעי הדעת זירות מדעות משובשות

העמק דבר

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

בין סוגי הנגעים המוזכרים בפרשתנו, מופיעים נגעי הראש. נאמר בפרשה, "ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור... וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדם צרעת היא בקרחתו או בגבחתו" (ויקרא יג, מ-מב). אומר הנצי"ב, ידוע שצרעת באה על חטא שחטא אדם, אבל יש הבדל בין צרעת הגוף לצרעת הראש. צרעת הגוף באה על חטא של תאוה שמחטיא את הבשר, אך צרעת הראש באה על דעות משובשות, והמשמעות של זה שצריך "להיזהר ממנו יותר, שמי שיש לו דעות משובשות מחטיא אחרים שמתרועעים עמו, יותר מאשר בעלי התאוה". ולכן כותבת התורה "איש צרוע הוא טמא יטמאנו הכהן", להזהיר כל אדם להתרחק ממנו מאוד, כולל הכהן שהוא איש מעלה, שסביר שאין סכנה אם יהיה אתו בקשר בניסיון להיטיב את דרכו. ע"ז אומרת התורה "בראשו נגעו" כי מאחר שהגיע לאפיקורסות, שוב אינו ראוי לתוכחה והוא עלול אף לכפור יותר על-ידי כך, לכן גם הכהן שהוא אדם גדול צריך להתרחק ממנו. ומה ההבדל בין נגע בקרחת לנגע בגבחת? אומר הנצי"ב, כמו שאמרנו, נגעי הראש הם אות על חטא של דעות משובשות, ויש בזה שני סוגים: האחד משובש מתוך חקירה פילוסופית, שמתוך חקירות פילוסופיות הוא מגיע לכפירה, והשני אינו חוקר ואינו מאמין, סתם אפיקורוס. הדעת, אומר הנצי"ב, נמצאת במוח האדם באחורי הראש, וחקירה שכלית הוא במוח מלפנים, "והשיבוש באמונה מצוי וגרוע יותר משבוש שבא בחקירה מעצמו...". הנצי"ב אומר שזאת כוונת התורה

בפרשת אתם נצבים "פן יש בכך שרש פורה ראש ולענה" הוא מבאר שם, שאע"ג ששיבוש באמונה בלי דעת הוא גרוע מאפיקורסות מצד השכל, מכל מקום יש צד שאפיקורסות מצד השכל גרועה יותר כי האפיקורוס הזה מנסה להשפיע דעתו על אחרים למשוך אותם ברעיונותיו, והוא להוט להשכילם את דעתו הגסה, יותר מכופר שהוא בלי דעת לכן נחלקו שני החצאים שבראש ולכן הקדים הכתוב את הקרחת שזה חטא ושבש האמונה מתוך חקירה שכלית, לגבחת שמסמלת את הכפירה הבאה בלי דעת.

בתחילת פרשת המצורע נאמר "אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת...". הנצי"ב מבאר שבזוהר נאמר, שאדם כאן, הכוונה לאדם חשוב, ומשום שהוא תלמיד חכם, חש הקב"ה לעשות לו כפרה בצורה זו של הצרעת. הנגעים שבאים עליו הם על חטא לשון הרע אבל העונש של השילוח מחוץ למחנה והביזיון של פריעת ראשו ופרימת בגדיו בא על חטא חילול ה' מידה כנגד מידה. כי כשאדם גדול חוטא זה חילול ה' יותר גדול, כי אדם שיש לו מעלה כשהוא יורד ממעלתו הוא יורד יותר למטה לשל המדרגה מאשר סתם אדם, כי הוא היה בעל צורה וכשמאבד את צורתו העליונה הוא מתגשש ומתבזה ביותר. ולכן דווקא אדם כזה נענש יותר, "שמי שהוא בן תורה הרי הוא איש חיל נושא חרבו של הקב"ה". והעונש של אנשי הצבא הוא חמור מסתם אנשים כי הוא נושא את חרב המלך וכאשר הוא חוטא הרי הוא מביזה את המלך.

שעור לנשמה

ההמלצה השבועית שלנו בערוץ מאיר

"יודיע צערו לרבים"

על התיקון העמוק של המצורע
שעורו של הרב אייל ורד

מדוע צריך המצורע לקרוא 'טמא טמא' על עצמו. האם זה רק עונש של הרחקה. או שמא קריאה לחיבור וקשר מחודש. נפש הפרשה לתזריע

< חפשו את השיעור ביוטיוב, באפלקציה
או באתר ערוץ מאיר

הנצי"ב מלמדנו שפרשיות הנגעים באות ללמדנו יסודות חשובים בעבודת ה'. ראשית, אדם צריך להעריך את מדרגתו ומעלתו, ולהיזהר לא לרדת ממדרגתו הטובה, כי אז יש בזה חילול כבוד ה'. שנית יש להיזהר ולהתרחק מדעות משובשות, שיש בהם אפיקורסות וכפירה כי הם מרחיקים את האדם מדבקות בה' אלוהיו.

רפואת הצרעת - מנו"ן כפופה לנו"ן פשוטה

לומק הפרשה

הרב אורי טרבלסי ר"מ במכון מאיר

להפטר פרשת תזריע נקבע הסיפור על נעמן שהיה שר צבא ארם ומצורע שהתרפא על ידי אלישע הנביא. אחת מסיבות הצרעת היא הגאווה.¹ ואכן אומרים חז"ל שנעמן הצטרע בגלל גאוותו.² זה נרמז בפסוקים שמתארים את מעמדו של נעמן שהיה "איש גדול לפני אדוניו ונשוא פנים כי בו נתן ה' תשועה לארם". נעמן ראה את עצמו כמכובד ובעל מעמד גבוה. את התשועות שהביא לארם לא ייחס לקב"ה אלא לכוחותיו. גם בתהליך הריפוי מתגלה גאוותו של נעמן. הוא מגיע לאלישע עם רכבו וסוסיו ועומד מחוץ לבית בצפייה שאלישע יצא לקראתו. אלישע אינו יוצא אלא מוסר לו על ידי שליח שבשביל רפואתו עליו לרחוץ שבע פעמים בירדן. נעמן כועס על התשובה ובכך שוב חושף את גאוותו. "הלא טוב אמנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתני". בארם נהרות גדולים ופוריים בהרבה מהירדן. אם כבר צריך לרחוץ, נהרות דמשק העשירים שבארם יעשו את העבודה טוב בהרבה מנהר הירדן הקטן והדל לעומתם. אלא שדווקא הירדן בגלל היותו קטן הוא המתאים לרפואתו. גסות רוחו של נעמן שהביאה עליו את הצרעת גם כמעט מנעה ממנו להתרפא, ורק לאחר שנערי שכונו אותו הוא טבל בירדן ונרפא. תהליך רפואתו מביא גם לחלשת גאוותו והוא חוזר לאלישע בהכנעה. כעת נעמן כבר לא עומד בחוץ ומצפה שאלישע

ייצא לקראתו. אלא בא עם כל מחנהו לפני אלישע ומבקש שייקח ממנו מנחה.

בספר צרור המור³ מבאר באופן נפלא איך ידע אלישע כיצד לרפאות את נעמן. יש שלושה פסוקים בתורה שמתחילים ומסתיימים באות נו"ן. "נגע צרעת כי תהיה באדם והובא את הכהן" (ויקרא יג, ט). "נחנו נעבור חלוצים לפני ה' ואתנו אחוזת נחלתנו מעבר לירדן" (במדבר לב, לב). והשלישי, "נביא מקרבך מאחיך כמוני יקים לך ה' א-להיך אליו תשמעו" (דברים יח, טו). מזה למד אלישע שיבוא אליו אדם מאומות העולם ששמו מתחיל ומסתיים בנו"ן, נעמן, ויצטרך רפואה לצרעתו. רפואתו תהיה רק כאשר ישמע אל נביא - "אליו תשמעו". ורפואתו על ידי נהר הירדן שמופיע בפסוק השני.

יש להבין אפוא מדוע רפואת הצרעת נרמזת בפסוקים שמתחילים בנו"ן כפופה ומסתיימים בנו"ן פשוטה. הגמרא בשבת⁴ דורשת את אותיות האלף בית ובתוכן את האות נו"ן: "נון כפופה נון פשוטה - נאמן כפוף נאמן פשוט". מפרש רש"י שאדם כשר צריך להיות כפוף ועניו, כמו צורת הנון הכפופה. ומתוך כך סופו להיות פשוט וזקוק לעולם הבא כצורת הנון הפשוטה שהיא ארוכה וזקופה. האות נון מלמדת שהצלחתו של האדם היא הענווה. האדם מלא בכישרונות וכוחות חיים. לעיתים גם ההצלחה מאירה לו פנים בכסף, בקריירה וכדומה.

זה יכול להביא אותו לחשוב שהוא בעל הבית על הכישרונות שיש בו ועל ההצלחות החיצוניות שהגיע אליהן. לכן מלמדת הגמרא שהצלחתו האמיתית של האדם היא כאשר הוא מכניע את עצמו, עומד בענווה ומבין שבורא עולם הוא מקור כל הטוב והשפע. וכשהאדם נכנע לפני ה', אזי ה' מגביה וזוקף אותו. מתוך הכניעה והכפיפות מתפשטת קומתו של האדם. וכפי שמבאר הרב קוק בעין איה:⁵ "שלא יתגדר האדם במה שהוא חושב שיש בו מן המעלות והיתרונות, כי הלוא כולן כאין הנה ולא מידו הוא טובו כי אם מידי אדון כל אשר לו הכוח והגבורה". ולאחר שאדם מפנים זאת הוא זוכה להזדקף ולהכיר שהוא בעל ערך עליון. "אז באה ההדרכה המוסרית היותר עליונה המבארת לפניו את גדלו ותפארתו... אז הוא מתרומם ושיעור קומתו מתפשט על כל מרחבי עולם".

שמו של נעמן שגם הוא מתחיל בנו"ן כפופה ומסתיים בנו"ן פשוטה מלמד על רפואת הצרעת. מתוך שאדם מכניע את עצמו מתגלה גודל ערכו. אך מי שמחפך את הסדר ומתגאה הקב"ה מכניע אותו ונותן בו צרעת. וזה סוד רפואת הצרעת שנרמז בפסוק בלב הפרשה שמתחיל ומסתיים בנו"ן לפי הסדר הנכון מהכניעה להתרוממות. "נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן".

1. ערוץ טו.
2. במדבר"י ז, ה.
3. יג, ט.
4. קד.
5. יב, כ.

לתורת הרב צבי יהודה

הרב דוד לנדא

קץ הגלות

האם הגאולה תלויה בתשובה?

להתחמק מהם. אין עוד פרק כזה בתנ"ך. מה העובדה שמתבטאת בו? - "ואחמל על שם קדש". זה חילול השם שאתם לא נמצאים בארץ שלכם, בבית אצל. יש כאן פקודה שריבונות של עולם נותן לבניא, "לכן אמר לבית ישראל", אתם חושבים שאתם צדיקים וראויים לגאולה! שחזרתם בתשובה! לא, איני מתחשב בכם, אלא איני יכול יותר לסבול, "לכן אמר לבית ישראל כה אמר ד', "דברים מפורשים. אם אתם חוזרים בתשובה, אתם זכאים, אך כמו שאמר הגאון: "ודאי באופן השני". האם אני עושה זאת בשבילכם? דעו שאיני עושה בשבילכם, אלא בשבילי! בגלל הביזיון של חילול השם שלי! זו פקודה, תודיע לבית ישראל, "לכן אמר לבית ישראל... לא למענכם אני עושה!" כי אם זה למענכם, אני צריך לחכות שתחזרו בתשובה. הגלות חייבת להסתיים! הגאולה אינה תלויה בתשובה!

יהיו ישראל רשעים גמורים ח"ו, אבל אצל ר' שלמה אלישיב יש פרק ארוך, והוא חוזר על כך כמה פעמים. קץ משיח אינו תלוי בשום דבר! זו החלטה וגזרה אלוהית. דבר זה נמצא גם ברמב"ן בפרשת האזינו. הדברים ברורים: כשמגיע זמן, "כי בא מועד", הגאולה אינה תלויה בתשובה.

שאלה: האם יש תשובה בעל כורחם של ישראל?

רבנו: כן. יש ספרים סמכותיים, מקוריים, כמו הרמב"ן. קצת מזה רשמתי שם במאמר. יש מאמר חז"ל: "אין בן דוד - משיח - בא אלא בדור שכולו זכאי או כולו חייב". בא הגאון מוילנא, שוודאי היה צדיק גדול, קדוש גדול, חסיד גדול ומבין גדול בענייני יהדות, והוא אומר על דברי הגמרא: "כולו זכאי או כולו חייב", - "ודאי באופן השני!" בפרק ל"ו ביחזקאל יש דברים ברורים שאין

דברים אלה שייכים לדורנו. 'אור החיים' בפרשת 'בהר' כותב: "כי קץ הגלות ישנו אפילו יהיו ישראל רשעים גמורים ח"ו". זו פצצה מעניינת, פלא. דבר זה לא נמצא רק ב'אור החיים'. במאמר שלי, 'התורה והגאולה', פרסמתי את תוכן הדברים. היה גדול בדור הקודם, שיש לו נכד ברבנות, הרב יוסף שלום אלישיב. סבא שלו היה גאון בקבלה, בנסתר. לומדים את הספרים שלו באופן מיוחד. הוא היה אדם מיוחד, גאוני, קדוש. לספריו יש כמה חלקים בעלי שם מיוחד: 'לשם שבו ואחלמה' - יהלום! לפני הספרים הגדולים האלה, שחלקם נדפסו כבר כשהיה בארץ, היה ספר שלו בפורמט לא כל כך גדול, שנקרא: 'הקדמות ושערים'. אלו הקדמות ושערים לדברים הגדולים. שם יש פרק באריכות גדולה ורחבה שמברר שכשמגיע אחרית הגלות וחיסולה, קץ משיח, אין זה תלוי בתשובה ומעשים טובים. ביאור החיים כתוב בקיצור 'אפילו

הדוגלים כיום באג'נדות אקלים רדיקליות הכוללות צמצום ילודה, הופכים את ההשערות המדעיות הבלתי מוכרעות לעובדות מדעיות כביכול, ובכך משודרגות השערותיהם לרמת אמונה דתית...

ירוק מבחוץ, אדום מבפנים

ולחזיר לעולם בטובם. ובלשונו של ד"ר טננבוים: "השאלה איננה האם ללדת ילדים, אלא מה יעשו אותם ילדים. האם אלו רק יצרכו משאבים בלא להחזיר לחברה, או דווקא יתקנו עולם ויעזרו לזולת? האם פעולותיהם של אותם צאצאים יתרמו לעולם או יפגעו בו?"

במלוא 40 שנה לפטירת רבנו הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל

ספריית חוה יוצאת במכירה מוקדמת* של סדרת 4 כרכים על חייו ומשנתו

לחזמיים עד ר"ח ניסן תשפ"ב בלבד!

150 מיליון להט

השימוש בתמונה נעשה ע"פ סעיף 27 לחוק זכויות יוצרים תשס"ח-2007. אתר הבעלים: צור קשר!

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168 או באתר: www.ChavaBooks.co.il

כך שבשקט, בשקט, בחסות נרטיב האיום האפוקליפטי לחורבן העולם, מתגנבת התחושה שאולי מבעד לאג'נדות ה'ירוקות' מסתתרת שנאת אדם המזכירה יותר אידיאולוגיות 'אדומות'. האם יש אלטרנטיבה לתיאוריות האלה?

אילנות או בני אדם

השבת ניכנס בע"ה לימי חודש ניסן האביביים. הגמרא (ברכות מג, ב) מלמדת שאדם היוצא בימי ניסן ורואה אילנות מלבבלים מברך את ברכת האילנות. וכך פוסק השולחן ערוך (סימן רכו): "היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמוציאין פרח, אומר: ברוך אתה ה' א-לוהינו מלך העולם, שלא חיסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם".

ברכת האילנות נאמרת על התחדשות הבריאה בימי ניסן. לאחר החורף הארוך והמבורך שזכינו לו, אנו יוצאים ורואים בהתחדשות פני אדמה. חודש גאולת העולם הוא גם חודש גאולת האדם משעבודו, לחירות עולם. אם כן, במוקד ברכת ההתחדשות עומד האדם, ההופך את הבריאה האילמת לכזאת המברכת את בוראה על התחדשותה ותחייתה. מובן שעל האדם מוטלת החובה לשמור על העולם ולא להחריב אותו, אך האדם במהותו אינו אויב העולם אלא גואלו ותקוותו.

השאלה הגדולה איננה אפוא כמה בני אדם יהיו בעולם אלא מה יהיו מעשיהם וכיצד יביאו במעשיהם גאולה לעולם. אם נחזור לשאלה בה פתחנו, ננסה אולי לנסח אותה כך: האם כדי לפתור את בעיית האקלים יש לצמצם ילודה? או ברוח ברכת האילנות: 'אילנות' או 'בני אדם'? התשובה היא שהשאלה החשובה יותר היא האם יהיו אלה בני אדם שידעו ליהנות מטוב הבריות והאילנות

שאלת ההתחממות הגלובלית או 'משבר האקלים', נמצאת בכותרות ומהווה אחת הסוגיות המרכזיות שמעסיקות כיום את האנושות. אחת ההשלכות של בעיה זו היא שאלת הילודה, כלשונו של ד"ר אברהם טננבוים במאמר שפרסם לפני כשנה: "האם ראוי להביא ילדים לעולם המתמודד עם בעיות שעלולות להביא אותו לקיצו? השאלה מתחזקת כשאחת הטענות גורסת שהילודה עצמה מגבירה באופן משמעותי את משבר האקלים..." לפני כשנה יצא לאור ספרו של ד"ר סטיבן קונין שהיווה נקודת מפנה מבחינת שיח האקלים העולמי (Koonin, "Unsettled: What Climate Science tells us, what it doesn't, and why it matters", April 2021). קונין הוא פיזיקאי מוערך וחוקר בכיר הממייץ לגורמי ממשל בנושאי אנרגיה, אקלים ומדיניות טכנולוגית. הספר מצג דוגמה אחר דוגמה שבה המציאות האמפירית והמחקרית מעוותת, מרודדת, מנופחת עד אבסורד, מוצגת במנותק מהקשר - ובמקרים רבים תוך שימוש במניפולציות, בהטעיות ובשקרים מובהקים עד כדי ניתוק הנרטיב הסופי מן המדע האמיתי כפי שהוא כתוב בדוחות, בנתונים ובסקירת הספרות המדעית (מבוסס על סקירה של עידן לוי ממגזין 'אפוק').

הדוגלים כיום באג'נדות אקלים רדיקליות הכוללות צמצום ילודה, הופכים את ההשערות המדעיות הבלתי מוכרעות לעובדות מדעיות כביכול, ובכך משודרגות השערותיהם לרמת אמונה דתית. וככל דת, היא כוללת מאפיינים פונדמנטליסטיים, קיצוניים ובלתי רציונליים. ביניהם: חלוקת העולם ל'טובים' ו'רעים'. אלה שרוצים להציל את העולם ואלה שמבקשים להחריב אותו. בנוסף, הם מבטלים כלאחר יד הצעות אלטרנטיביות 'נקיות' לטיפול בבעיית האקלים כגון, השקעה באנרגיה גרעינית.

"התשובות של הציונות החילונית שהכרתי כבר לא הספיקו"

תמונה מתוך הסרט 'המנהיגים'

אחד מבוגרי מכון מאיר היותר מוכרים בציבוריות הישראלית הוא **מוטי קרפל**, סופר ופובליציסט. בראיון בו נזכר קרפל בשנותיו במכון הוא מספר ממי ביקש שיניח לו תפילין לראשונה בחייו ומדוע מלחמת ששת הימים כפתה על הציונות משבר ערכי גדול

ראיון עם מוטי קרפל // אבנר שאקי

קצרה יחסית, עברתי לתקופה קצרה בישיבה בצפת, ומשם הגעתי למכון מאיר. במכון למדתי שנתיים, באופן רציני מאוד. שם למעשה נטעתי שורשים בתורה באמת.

"כמו שאמרתי, עברתי כמה גלגולים לפני כן, אבל המקום שבו התיישבתי והתחלתי ללמוד בו תורה ברצינות הוא מכון מאיר. המקום הזה שילב אצלי את התורה והציונות, וזה לא דבר של מה בכך. בזמני רוב בעלי התשובה עברו מיד לעולם החרדי. אני לא חיפשתי משהו שיחליף את הציונות שלי, אלא משהו שיעמיק את השורשים שלה. לא באתי בשביל לזרוק את הציונות, אלא באתי בשביל להתחבר אליה. לכן מכון מאיר מאוד התאים לי. מעבר לכך, גם הגישה הידועה של המכון, גישה של בריאות, שמחה והכללה, מאוד התאימה לי. לכן כל כך ברור לי שהשנים הללו בנו אותי מאוד. בתקופה שבה למדתי במכון גם התחננתי, וזכינו שהרב ביגון קידש אותנו."

דרך האור

"הרבה אנשים יוצאים מהמכון עם תחושת שליחות" אומר קרפל, "וכך גם אני יצאנו. הצפנו לחיפה, והקמנו שם ארגון דומה למה שנקרא כיום 'ראש יהודי' בתל אביב. אגב 'ראש יהודי', ה' גלגל כך שאת שמו אני זכיתי לתת. ישראל זעירא מייסד הארגון בא להתייעץ איתי לפני הקמת הארגון, וכך יצאתי לו. אחרי תקופה מסוימת חזרנו לירושלים, ולמדתי במשך כמה שנים בשיעור של הרב צוקרמן ב'מרכז הרב'."

"בשנים ההן זכיתי להמשיך את מה שהתחלתי במכון, וזה להעמיק בתורת הרב קוק. תורת הרב קוק היא הבסיס. אי אפשר לחשוב שאפשר להישאר עם התורה שהייתה לנו לפני מאתיים שנה גם כיום, בדור שלנו, בארץ ישראל. בלי הרב קוק אתה לא יכול למצוא את הידיים והרגליים בדורנו. על הבסיס הזה אפשר להוסיף הרבה דברים, וזה בסדר גמור. אני למשל מאוד מחובר לתורת אדמו"ר חב"ד, ואחת מהסיבות שאהבתי ללמוד במכון זה שהם לא מונעים מאנשים ללמוד דברים אחרים. יכולתי ללמוד במכון מאיר ולבסס את העולם הרוחני שלי על הרב קוק, וגם למצוא תוספת והשלמה בתורת החסידות. ובכלל, כשאני מסתכל לאחור, אני מבין שבזכות מכון מאיר זכיתי לדברים הכי חשובים בחיים. לדרך שבה אני הולך ולאורה אני מחנך את ילדי, לדרך שאת אורה הטוב אני מנסה להשפיע כמה שיותר בכל פועלי."

שבקבוצתיה הוסר האיום הקיומי מעל המדינה - דווקא דיללה את רוחה. פתאום הייתה תחושה שהמטרה הושגה, ומעכשיו כל אחד לעצמו. בין היתר, כתוצאה מהשאלות האלה שהטרידו אותי, החלטתי ללמוד פילוסופיה ומחשבת ישראל. "ככל שלמדתי עוד ועוד מחשבת ישראל, כך הכרתי יותר ויותר את המורשת האדירה שלנו. גמרא, חסידות, קבלה ועוד. אמנם זה היה לימוד של אוניברסיטה ולא של בית מדרש, אבל בשבילי זה עדיין היה מאוד חזק ובבחינת חידוש גדול. בשנה השלישית עשינו סמינריון על כתבי הרב קוק, וברגע שלמדתי אותו הבנתי שזהו. שאני צריך לחזור בתשובה, ושכל עם ישראל צריך לחזור בתשובה. לא ידעתי מה לעשות, אז הלכתי לחבדניק שהכרתי מחיפה וביקשתי ממנו שילמד אותי להניח תפילין."

העליות לירושלים

"צריך להבין", ממשיך קרפל, "שבבתקופה ההיא האופציה של תשובה כמעט לא הייתה קיימת. לא היו אז המון בעלי תשובה. הרב אורי זוהר, הרב ביגון ועוד כמה מעטים. היית ממש צריך להתאמץ כדי להיכנס לעניינים, ולי זה לקח שנים. מבחינה אישית, עברתי כמה שנים טובות של חיפושים לא פשוטים ומשברים אישיים. תודה לאל, תורתו של הרב קוק עזרה לי מאוד בכל המסע. בנוסף, אחרי התואר הראשון המשכתי לתואר שני באותו תחום, וגם הייתי מתרגל בחוג

"תורת הרב קוק היא הבסיס. אי אפשר לחשוב שאפשר להישאר עם התורה שהייתה לנו לפני מאתיים שנה גם כיום, בדור שלנו, בארץ ישראל. בלי הרב קוק אתה לא יכול למצוא את הידיים והרגליים בדורנו"

אם אגור באמריקה".

לאן השאלות הללו הובילו אותך?

"בסופו של דבר, השאלות הללו שינו את חיי. בהמשך התהליך הזה חזרתי בתשובה, ומאז אני משתדל להמשיך להתקדם עוד ועוד כל הזמן. מעבר לכך, בשלב מסוים של החיפוש הבנתי שזה למעשה היה חיפוש אחרי משהו אידיאליסטי, ודבר נוסף שהבנתי הוא שהשאלות ששאלתי את עצמי הן שאלות שעם ישראל בכללותו שאל את עצמו. **האידיאליזם הציוני שהתחנכנו עליו באותן שנים, התחיל להתפרק.** מלחמת ששת הימים - שהייתה במובן מסוים שיאה של הציונות מכיוון

לפילוסופיה. הקריירה המחקרית שם הייתה פתוחה בפני. רציתי לחזור בתשובה לפני שסיימתי את הלימודים, אבל הכרחתי את עצמי לסיים את התואר ורק אז להתחיל ללמוד תורה כמו שצריך. "ביום האחרון של התואר השני, אני עדיין זוכר את התאריך - 20 ביוני, שמתי את כל הציוד שלי על הרכב ועליתי לירושלים. בסופו של דבר, אגב, לא הגשתי את העבודה האחרונה של התואר. הייתי כבר בעולמות אחרים. שכרתי דירה בנחלאות, ולמדתי בישיבה חרדית לבעלי תשובה. הייתי שם חודש, ואז עברתי לכפר חב"ד. שם לראשונה חבשתי כיפה ושמתי ציצית. למדתי שם תקופה

סוגיות בחינוך

הרב יונה גודמן
מנהל חינוכי מרכז ישיבות בני עקיבא

סיפור
יפה

חירות

הבטנו בחברתנו, בחירות. אודה, לא ממש אהבנו אותה, נוכחותה העיקה מעט על הטיוח הזה שעשינו בדרום. רצינו חופש, חופש אמיתי. רצינו פשוט לנוח, במיוחד אחרי העבודות הקשות לחג החירות... רצינו לעשות ככל העולה על רוחנו, כיאה לבנות צעירות שכל העולם פתוח לפניהן, וכל מה שבא להן יוצא מפיהן. והמבין יבין. חירות לא הרבתה בדרך כלל ללהג אתנו, אפשר לומר שבדרך כלל היתה לבדה, גם אם היתה איתנו. משועשעת משהו. לזכותה ייאמר שתמיד היתה שם לסייע ביד מי שהתקשתה בלימודים, או לזו שהטילו עליה 'חרם חברתי', אז היתה חירות הופכת להיות החברה הכי טובה שלה, ואחר כך מרפה לאט לאט עד שנשתלבה זו בכיתה, וכן הלאה.

חירות הצטרפה אלינו לטיול, הרגשנו שחופש כמו שרצינו לא יהיה לנו, אבל במובן מסוים חשנו הקלה מסוימת, ידענו שאם נטעה בדרך, או נטעה בכל דרך אחרת, היא תהיה עבורנו המצפן, ואם נתקשה - היא תקל מעלינו את משא הדרך. וכך אמנם היה. אחרי המסע הארוך שעשינו, היינו עייפות ורעבות, וביקשנו להניח ראשנו בשק"ש ופשוט לישון. חירות נראתה רעננה, כאילו לא השתתפה במסע, החלה מארגנת את המדורה, ופנתה להטות את האהל הגדול שהבאנו. הרגשנו לא נעים וקמנו לסייע לה. בתוך שעה, היה האוכל מוכן, ושקי השינה מוצעים בתוך האוהל. התיישבנו לאכול. ומה עושים בשעת סעודה, כמובן משיחים... נותנים דרור לכל מה שמציק לנו. וכך נסחפנו בלשונו, החל מבית הספר, המשך במורים, וכלה בחברות 'מעצבות'... וחירות שתחילה סעדה נפשה בשקט האופייני לה, החלה לנוע באי שקט, עד שלפתע קמה ועזבה את מקומה ופנתה את תוך האוהל. שתקנו. והשקט היה פתאום צועק... הבטנו על מקומה הריק, והבנו - חירות עזבה אותנו. השפלנו את מבטינו. ועכשיו אפילו שנפלה הזדמנות לידנו דווקא להמשיך ולפטפט ולרכל בלי שום גדר, בחופש מוחלט, החלטנו לבחור בחופש האמיתי ולא, לא להשתעבד לכל מה שבא לנו... ובסוף, ניגשנו לחירות וביקשנו שתשוב אלינו... והיא שבה, עם חיוך מקסים שאת ליבותינו הפעים. אכן. עכשיו היא ממש אחת מאיתנו.

כנגד ארבעה בנים דיברה תורה

ביטוי מופלא זה ('כנגד ארבעה בנים דיברה תורה'), שמופיע בהגדה (ומקורו במכילתא ובירושלמי) אינו רק ביאור לארבעה פסוקים שונים בתורה, אלא גם אמירה בעלת מסר חינוכי חשוב. כל בן הוא שונה, לכל בן עלינו לטפח יחס מסוג אחר ושיטה חינוכית ייחודית, וכולם צריכים לשבת סביב שולחן אחד...

הנטייה הטבעית היא להאמין בגישה חינוכית מסוימת, ולנסות להכילה על כל הילדים שלנו באותה צורה. והנה, באה ההגדה ומזכירה לנו שצריך לחנך כל נער "על פי דרכו" הייחודית, ששונה מילדים אחרים באותה משפחה.

מכל אחת מהתשובות אנו יכולים ללמוד חכמה חינוכית, והפעם נתבונן באחרונה. לא צריך להיבהל מכך שיש ילד "שאינו יודע". פשוט צריך ללמוד. אולי צריך ללמוד בקצב אחר או בצורה אחרת, אך עלינו להאמין שהוא מסוגל ובע"ה יגיע רחוק.

ברם, בהגדה ובמקורותיה לא כתוב שיש בן "שאינו יודע", אלא "שאינו יודע לשאול". הלא דבר הוא! במחשבה ראשונה, אבא טוב מלמד את בנו. הא ותו לא. ברם, יש מדרגה גבוהה יותר, והוא הורה שלא מלמד אלא שואל, וגורם לבנו לחשוב כדי להשיב. והנה, באה ההגדה ומלמדת אותנו שיש קומה גבוהה עוד יותר. לא להסתפק במצב בו אני שואל והם משיבים, אלא לעודדם לשאול בעצמם. זו השאיפה וזו הרמה הגבוהה. לשבח שאלות, לעודד חשיבה, התבוננות והצפת קשיים, למען יצמחו במעלות התורה והידע. מומלץ!

טובים השניים

אתר אברהם

יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות

הרהורים על: "הייטב בעיני ה'?" - בנישואין

כיועצת זוגית, אני פוגשת מקרים רבים מאד שההבדלים בין בני הזוג, יוצרים מצבי כעס, תסכול, כאב, חוסר הבנה, חוסר אמון וצער גדול מנשוא. יש שממש נלחמים כדי להשיג מבן הזוג הכרה, התחשבות והסכמה והכל מתוך רצון אמיתי שיהיה טוב ביניהם. אלא שמרוב כאב, אינם שמים על לב שלא תיתכן הכרה ואהבה ע"י מאבק. במלחמה, כמו בכל מלחמה, נשארים פצועים בשטח, גם אם מנצחים.

לכן בפגישות עם בני זוג (וגם בפגישות אישיות), ההכוונה הנסותרת שלי ולעיתים הגלויה (תלוי בסגנון של בני הזוג), היא : האם מה שקורה ומה שאנחנו רוצים שיקרה, ייטב בעיני ה'?

כשמכוונים באופן כזה, מכיוון שהנשמה היא חלק מהקב"ה, ממילא, יהיה טוב יותר לבני הזוג, או ליחידים שמבקשים להתפתח.

שאלת הייטב בעיני ה' והתשובה, על מה שטוב בעיני ה', מחברת את בני הזוג, בינם לבין עצמם ואת שניהם יחד מול בוראם ותחושת האחדות, היא השכינה השוכנת בתוכם.

גם על בין אדם לחברו. בשאלה הזאת, ישנה כנות של אדם מול בוראו. ככל שאדם ישאל את השאלה הזאת תוך כדי התנהלותו במצבי חייו, הוא ינהל את חייו על פי רצון ה'. כפי שאמר החכם מכל אדם: "בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך". (משלי ג', ו')

בנוסף, קיים שדר לא מילולי והאנרגיה השלילית מורגשת ביניהם, גם אם אינה מבוטאת במפורש. הלב מרגיש, את מה שהלב השני משדר לו. בין בני הזוג, חייבת להיות כנות מלאה, ללא מסכים שליליים שגורמים לריחוק ואף לניתוק.

בשאלה הזאת, "הייטב בעיני ה'", מתחברת נשמת האדם עם יוצרה. לכן כשאדם ישאל, ברגע הזה, האם ייטב בעיני ה' מה שהוא רוצה לחשוב/ לומר/ לעשות כלפי בן הזוג, הוא יישר את מחשבותיו/ אמירותיו ומעשיו כלפי בן הזוג.

מה שייטב בעיני ה', זה לכבד זה את זה. גם לראות את מעלת בן הזוג ולא רק את חסרונותיו. ייטב בעיני ה' לקבל את בן הזוג עם חסרונותיו (שהרי ניתנה תורה לבני אדם ולא למלאכים). ייטב בעיני ה', להחמיא על מצבים עובדתיים חיוביים, גם כשמרגישים צער וכעס על מצבים שליליים.

מאז קריאת פרשת שמיני בשבוע שעבר, מהדהדת באוזני שאלתו-טענתו של אהרון אל משה: **"הייטב בעיני ה'?"** אמנם לפי ההלכה משה צודק. אך ישנם מצבים שצריך לשאול, האם במצבים אלו ייטב בעיני ה'? כתוצאה מטענת אהרון, משה הסכים עמו.

שאלה זו מהדהדת בתוכי, גם כלפי מצבים בין בני הזוג. ייתכן שאחד מהם צודק וייתכן ששניהם צודקים, כל אחד מנקודת מבט. ישנם מצבים שכל אחד נלחם בשני על הצדק שלו. אך הייטב בעיני ה' לחיות במלחמה במקום לאהוב? הייטב בעיני ה' להכאיב/להשפיל/להוכיח/את בן הזוג, רק משום שהוא צודק?

הייטב בעיני ה' להאשים ולהתקיף, מפני שבן הזוג התגלה בחולשתו ברגע זה? הייטב בעיני ה' להאשים/ להתרחק רגשית/להתלונן, רק מפני שבן הזוג חש נפגע? האין אפשרויות נכונות יותר?

הייטב בעיני ה' לחשוב על בן הזוג מחשבות זדון, לילול בו בסתר הלב ולהעצים את חסרונותיו, מפני שהתנהלותו לא תואמת את רצון השני? יש שחושבים שאם לא מבטאים במלל או במעשה את חוסר ההערכה ואת הזלזול, אז אין בעיה, כי בן הזוג לא שומע ולא יודע.

אלא שהשאלה הזו, היא בין אדם לקונו שמספיעה

חידה לשבוע

בהלכות הסנהדרין כתוב שאם כל הדיינים אומרים שהנאשם חייב מיתה - הוא זכאי! איזה דין דומה יש בהלכות המצורע בפרשת השבוע?

הפינה של טוביה

שלום ילדים!

אנחנו השבת נכנסים לחודש הכי מיוחד ומרגש: חודש ניסן! בתורה, זהו החודש הראשון, ראש החודשים. בניסן העולם מתחדש, הכל מתחיל לפרוח וללבלב, ויש ניסים גדולים!

מה ההבדל בין חודש ניסן לשאר החודשים? בשאר החודשים יש כל הזמן ניסים, אבל לא כל כך שמים לב שאלו ניסים, כי הכל נראה טבעי ורגיל. הגוף שלנו עובד בצורה מדהימה! אנחנו רואים ושומעים, אוכלים, גדלים, והקב"ה שומר עלינו כל הזמן. אנחנו חושבים שהכל טבעי, הכל רגיל, אבל זה באמת ניסים בדרך הטבע. אבל בחודש ניסן יש ניסים גלויים, ממש רואים שזה נס. כך היה בעשרת המכות, יציאת מצרים וקריעת ים סוף, ממש ראינו ניסים גלויים! וכך יהיה עוד מעט, כאשר יתגלה מלך המשיח! ניסים גדולים! לא יהיו אויבים שמפריעים לנו, לא יהיו מחלות, יהיה בית מקדש, והכל יהיה מושלם! נזכה לראות את זה בקרוב ממש! שבת שלום וחודש של גאולה!

טוביה

רוצים לקבל מטוביה סרטונים חינוכיים ואקטואליים וגם מאחורי הקלעים? הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ (השקטה) "החדר של טוביה"

שאלון בפרשה

1. באיזה גיל מקיימים את מצוות ברית המילה?
2. מי מטמא או מטהר את המצורע?
3. מהו הצבע של צרעת העור?
4. לכמה ימים מסגירים את המצורע בכל פעם?
5. במה עוסקת "פרשת החודש"?
6. האם מותר לבשל את קרבן הפסח במים?

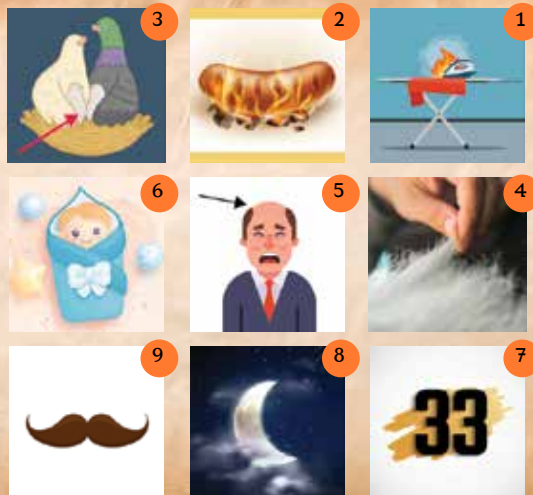
« פרשת תזריע

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

המונות בפרשה

מצאו למה התמונות רומזות מתוך הפרשה

כתב ואייר: יוסי שחר shaharyosi@gmail.com

רוצים לצפות בסדרת האנימציה פרשיה? הכנסו לאתר ערוץ מאיר לילדים.

- איך קוראים לטבח שמעבב את ה' כל הזמן?
איש-טבח-שמ!

- למה בקבוקים תמיד מאחרים? כי יש להם פקקים...

- למה אפיקומן לא מחפש את עצמו? כי הוא מצה...

המלצת השבוע

השבת חל ראש חודש ניסן, והגיע הזמן להתכונן לחג הפסח! צפו בעונת חג הפסח מתוך הסדרה "שמשון חוגג חגים!"

הזוכה מפרשת צו היא:
אפרת ברח"ד!

תנאי הגאולה שניים המה: החירות העצמית, חירות הגוף מכל שיעבוד זר, מכל שיעבוד הכופה את צלם אלקים אשר באדם להיות משועבד לכל כח אשר הוא מוריד את ערכו, את תפארת גדולתו והדרת קדשו, והחירות הזאת אינה נקנית כי אם על ידי חירותה של הנשמה, חירות הרוח מכל מה שהוא מטה אותו ממסילתה הישרה והאיתנה היצוקה במהותו העצמית. אבל אלה שני סוגי החירות אינם באים, [הן לפרט והן לעם]... כי אם על ידי הביעור מכל גבולו את כל דבר המעכב את חירותו, שזה חמצו השאור שבעיסה שהיזקו מצוי ביותר בעת אשר אור של גאולה מתנוצץ עליו. מאמרי הראיה, חירות וביעור חמצ

מעוז אסתר - הוא מעוזנו

על סדר היום
הרב שלמה אבינר

[דברים שנאמרו בביקור במעוז אסתר בניי ומעוז אסתר בנות]

יישר כוחכם על עבודת הקודש. תחזקנה ידיכם. אשריכם שאתם עקשנים. אנו עם קשה עורף. אפשר להיות עקשן לרעה, על הבלים ושטויות, ואפשר להיות עקשן לטובה, על התורה ועל הארץ. תלמידי הגאון מוילנא נהגו לומר לגבי ההצלחה בלימוד תורה: העקשן יצליח.

כידוע, מצות ארץ ישראל מתחלקת לשלושה חלקים:

א. כל אדם מיישראל מצווה לגור בארץ ישראל ולא במקום אחר - מה שנקרא: ישיבת הארץ.

ב. חייבים לישב את כל מלוא הארץ, לבנות בתים ולנטוע עצים, ולא להשאיר ממנה מטר מרובע לא מיושב, אף לא מילימטר מרובע, - מה שנקרא: ישוב הארץ. ג. שהארץ הזאת, כולה, תהיה בידיו, ולא בידו עם אחר - מה שנקרא: ירושת הארץ. על הפסוק: "ויהורשתם את הארץ וישבתם בה", אומרים חז"ל: בזכות שתושב, תשבו. כאשר הארץ בריבונותנו, אפשר להתיישב בכל מקום. שמא תאמרו: אצלנו זה לא ככה, לא נותנים לנו להתיישב! אכן, לפעמים הכיוון הוא הפוך: בזכות שתשב, תורישו. יהושע בן נון קיים: בזכות שתירש תשב. שבע שנות כיבוש ואחר כך, שבע שנות התנחלות. עזרא ונחמיה קיימו: בזכות שתשב, תוריש. ואחר כך היה מרד החשמונאים. גם אנו, לפני קום המדינה, קיימנו: תשב, ובסוף כבשנו וירשנו את הארץ. והנה מתברר שגם עתה, בארצנו הקדושה, יש מקומות שיש להתיישב בהם, כדי להבטיח את הריבונות.

בברכה לאשר, נאמר: "ברזל ונחושת מנעלך" (דברים לג, כה) ורש"י מסביר: "... ישראל, שהיו גיבוריהם יושבים בערי הספר, ונועלים אותה שלא יוכלו האויבים ליכנס בה, כאילו היא סגורה במנעולים ובריחים של ברזל ונחושת".

כמובן, גם הגיבורות. הרי ישוב הארץ אינו מצוה שהזמן גרמא. תלמידי הגר"א שהתיישבו בארץ אמרו: הכל בזכות נשותינו, וכן בדורות קדמונים, שרה סילקה את ישמעאל, רבקה סילקה את עשו.

אכן שיטת העקשנות מוכיחה את עצמה: בהתחלה, היו אפס מתיישבים ביהודה ושומרון, ועתה אנו קרוב לחצי מיליון. חזקו ואמצו, ודי' יהיה בעזרכם.

כור גרעיני

גרעין תורני שלם (נווה יעקב, ירושלים)

נעים להכיר

פז"ם
11 שנים

לא סופרים

25 משפחות גרעין ובקהילה
הרחבה מסביב מאות משפחות.

אנשים מעניינים

בגרעין שלנו כל אחד מיוחד ומאיר את האור הייחודי שלו. אנו זוכים לחיות בשכנות ללוחם האצ"ל הוותיק מר עזרא יכין - איש של רוח ואהבת ישראל. כל מי שרוצה לקבל כוחות מוזמן לשמוע אותו או להיפגש איתו.

10 משפחות מגוונות ממקומות שונים בארץ שחברו יחד במטרה להקים גרעין משמעותי בירושלים. ההקמה היתה בליווי רשת שעלים.

יחיד ומיוחד ירושלים היא עיר הקודש וזו זכות לגור בעיר בירה וגם להיות משמעותי בעשייה כאן.

מי שפותח את העיניים באמת, מבין שאנו בתקופה של גאולה, עמ"י שב לארצו ובי"ה ירושלים נבנית הן בצד הפיזי והן בצד הרוחני. אנו זוכים לקחת חלק בפיתוח הצדדים הללו ובעיקר בצד הרוחני. כמו כן, האזור שלנו מיוחד במגוון האוכלוסיה שנמצאת בו. כשהגיעו עליות לארץ קיבצו כאן כל מיני קהילות מאזורים שונים. אנו משתדלים להיות הגורם המאחד בין כל הזרמים. גם הגרעין שלנו בנוי מציבור מגוון וזה חלק מהמיוחדות שלנו. אנו מקיימים מגוון של פעילויות סביב חגים לצד פעילויות תדירות המתקיימות ביום יום, במטרה לבנות כאן תרבות ערכית תורנית שמחוברת לשורשים. כמו כן, אנו גם 'שומרי החומות' פיזית... אנחנו הכי צפוניים בעיר.

מעשה שהיה בי"ה ישנם סיפורים רבים מהמפגש האנושי והם מרגשים ונוגעים ללב. סיפור שהיה לאחרונה -

אחד החברים שמפעיל פרויקט הכנה לבר מצווה נפגש עם נער שמשפחתו פנתה אלינו בעניין ההכנה לבר מצווה. במהלך השיח, התברר כי הנער בכלל לא יודע מזה 'שמע ישראל'... נער יהודי בירושלים.. שנחשף לראשונה לדבר כ"כ מהותי ובסיסי ביהדות בזכות ליווי 'בר מצווה' ע"י חבר גרעין. בנוסף, התגלה שגם טרם נעשה לו פדיון בכורות...

טיפ לקירוב לפעול בצורה פשוטה ולא להתבייש. עם ישראל צמא לחיבור לתורה ומצוות!!! פניה בפשטות להצעת עזרה או קיום מצווה ממקום אמיתי של אכפתיות וחיבור לעם ישראל מייצרת חיבורים נפלאים וקירוב אמיתי.

לדוגמא - יש לנו פרויקט בחנוכה שנקרא 'בניין מדליק'. אנו מקיימים הדלקת נרות בבניינים ביחד עם תושבי הבניין - הדבר תורם לגיבוש בין השכנים, להכרות נעימה ומשמחת וגם מסייע לאנשים בודדים/ קשישים להרגיש חלק ולחיות ביחד. הפעילות מלווה בכיבוד, דברי תורה, שירים ונגינה ותמיד נוצרים שם חיבורים מיוחדים לצד סיפורים מרגשים.

מוזמנים להצטרף לגרעין שלנו, לזכות להיות שותפים בבניין ירושלים.
לפרטים: 050-6612058 אריאל

גרעינים תורניים מעוניינים להופיע בפניה? פנו אלינו headoffice@emeir.org.il

לטלפניה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות למערך התרומות

טלפנים/יות

שכר בסיס + בונסים | משמרות אחה"צ-ערב
ניתן לשלוח sms למס' 052 - 5121946

אחד מי יודע?!

ערוץ מאיר לילדים במבצע מטורף!

חודש היכרות + ספר קומיקס מתנה בשקל אחד!

האפיקסון המושלם לחג!

עולם תוכן של אלפי תוכניות ומשחקים שהילדים שלכם אוהבים!

יעילות ארגון גושני בעונת ברד!

משחק הרפתקאות חדש בתלת מימד!

meirkids.co.il לנדול באהבה

הצטרפו עכשיו << שלחו ווסטאפ או התקשרו למספר 073-2379860 | או חפשו בגוגל 'ערוץ מאיר לילדים'